

Şirin

Başkan
olmak
kolay mı?

Birsen Ekim Özen

HAYALLERİMDEKİ GÖREV

Bu sabah sınıfın içinde tuhaf bir sessizlik var. Sessizlik var çünkü uyanamadık. Uyanamadık çünkü bu hafta sonu saatler ileri alındı. Bu da bir saat erken kalktığımız anlamına geliyor. Geçen hafta bu saatlerde pijamalarımı yatakta gerirken bu hafta okul kıyafetlerimle sırada oturuyorum. Buna can mı dayanır? Dayanmaz tabii... O yüzden hepimizde tuhaf bir sessizlik var. Hatta öğretmenimizde bile...

Zzzz...

Öğretmenimiz hepimizin ismini okuyarak yoklamayı yaptıktan sonra sıra her zamanki gibi nöbetçi öğrencinin belirlenmesine geldi. Öğretmenimiz nöbetçi öğrenciyi seçmek için sınıf listesine bir göz attı.

Çok heyecanlıyım, çünkü sıra bana gelmiş olmalı.

Ama öğretmenimiz Kıvrır'a bakıyordu.

Kıvır gülümseyerek ayağa kalktı ama ondan önce üç kişi daha ayağa fırlamıştı. Bu üç kişiden biri de bendim tabii ki!

Hayır
öğretmenim! O
höbetçi oldu
zaten...

Cuma günü oldu
öğretmenim.

Öğretmenimiz Kıvır'a soran gözlerle bakınca Kıvır da kabullenmek zorunda kaldı:

Evet, ben
Cuma günü
höbetçi
olduğum.

Öğretmenimiz başını tekrar listeye çevirince benim de kalbim tıkır tıkır atmaya başladı. Çünkü listede Kıvrır'dan sonra ben varım. Bu ne demek?

**Nöbetçi olma sırası
bana geldi demek.**

Nöbetçilik çok önemli bir görev. Eğer nöbetçiyse sınıfın polisi, öğretmeni hatta hemşiresi bile sayılabilirsin. Sınıfımızda bir de yaka kartımız var. Üzerinde kırmızı harflerle **Nöbetçi Öğrenci** yazıyor. Bunu yakama

takınca kendimi dünyanın en havalı, en

muhteşem görevinin başında

buluyorum. Böyle

düşünen sadece ben değilim tabii ki.

Bu yüzden herkes nöbetçi olmak için can atıyor.

Ve şimdi sıra yine bende...

Öğretmenimiz listeye uzun uzun baktı. Canı sıkılmış gibi bir şeyler düşünmeye başladı. Bunda bu kadar düşünecek ne var? Sıra bende. Ama öğretmenimizin benim adımla değil de Fisto'nun adını söyleyince şaşırdım:

– Öğretmenim!

– Ne var Şirin?

– Nöbetçi ben değil miyim?

Öğretmenimiz dehşetle bana bakmaya başladı.

– Örneğin, sınıf defterini bugün yerine sen götürsen?

– Tamam, götürürüm ama nöbetçi de olurum.

– Kızım sen bugün nöbetçi olma!

– Ama neden?

Öğretmenimiz daha fazla sabrı kalmamış gibi ofladı:

– Şirin, geçen sefer neler yaptığını hatırlamıyor musun?

Neler yapmıştım ki? Bir nöbetçinin yapması gerekenleri yapmışımdır muhakkak. Zaten ben her nöbetimde bir nöbetçi öğrencinin yapması gerekenleri yaparım.

– Hangi nöbetimde yaptıklarımı hatırlamam gerekiyor öğretmenim?

– Kızım her nöbetin ayrı bir olay... Bir kere sınıfı kova kova suyla yıkamak istemiştin.

– Ama öğretmenim ıslak mendilim kalmamıştı. Ben de kovayla su getirdim, kuru mendilleri ıslak mendile dönüştürüp temizlik yaptım. Sınıf kirli mi kalsaydı?

– Sınıfı temizlemek senin görevin değil. Bunun için çalışan görevliler var okulda.

– Ama sınıfı temiz tutun demiştiniz. Ben de temiz tutmak için elimden geleni yapmıştım.

